

Bruksela, 27 stycznia 2023 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0343(NLE)

5374/23
ADD 1 REV 1

PECHE 16

NOTA DO PUNKTU A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Rada
Dotyczy:	Rozporządzenie Rady ustalające w odniesieniu do niektórych stad ryb uprawnienia do połowów na 2023 r. mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanawiające na lata 2023 i 2024 te uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych – Oświadczenia

Delegacje otrzymują w załączniku oświadczenia dotyczące wyżej wymienionego rozporządzenia.

OŚWIADCZENIE BELGII, DANII, ESTONII, FRANCJI, HISZPANII, IRLANDII, LITWY, NIDERLANDÓW, NIEMIEC, PORTUGALII I SZWECJI

w sprawie stosowania art. 15 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do stad COD/03AS, RNG/03-, BLI/12INT-, BLI/24-, BLI/03A, COD/5BE6A, COD/07A, COD/7XAD34, HER/7G-K, PRA/2AC4-C, SOL/56-14, WHG/07A, JAX/2A-14, JAX/08C i SBR/678- w 2023 r.

„Biorąc pod uwagę, że biomasa stad COD/03AS, RNG/03-, BLI/12INT-, BLI/24-, BLI/03A, COD/5BE6A, COD/07A, COD/7XAD34, HER/7G-K, PRA/2AC4-C, SOL/56-14, WHG/07A, JAX/2A-14, JAX/08C i SBR/678- jest poniżej B_{lim} i że w celu zapewnienia odbudowy stad zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2018/973 i (UE) 2019/472 w 2023 r. dozwolone będą jedynie przyłowy i połowy naukowe, Belgia, Dania, Estonia, Francja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Niderlandy, Niemcy, Portugalia i Szwecja zobowiązują się w 2023 r. nie korzystać w odniesieniu do tych stad z obejmującej kolejny rok elastyczności na mocy art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Zobowiązanie to jest odpowiedzią na obecną wyjątkową sytuację tych stad.”

OŚWIADCZENIE KOMISJI

w sprawie stad zarządzanych wspólnie w ramach tymczasowych TAC

„Ustanawia się tymczasowe TAC, aby umożliwić kontynuowanie działalności połowowej flot UE, nie przesądzając jednak o wyniku trwających konsultacji międzynarodowych. Komisja będzie monitorować stan stad eksploatowanych wspólnie ze Zjednoczonym Królestwem i Norwegią objętych tymczasowymi TAC. Na podstawie wykorzystania kwot zgłoszonych przez państwa członkowskie oraz biorąc pod uwagę wyniki konsultacji, Komisja dokona podsumowania i przedstawi odpowiednie sugestie dotyczące dalszych działań i ewentualnych zmian tymczasowych poziomów TAC, zwłaszcza w odniesieniu do sezonowości działalności połowowej, w celu zaspokojenia potrzeb państw członkowskich lub ustanowienia ostatecznych TAC.”

OŚWIADCZENIE BELGII, DANII, FRANCJI, NIDERLANDÓW I NIEMIEC

w sprawie preferencji haskich

„Belgia, Dania, Niderlandy, Niemcy i Francja wyrażają pogląd, że klucz podziału kwot między państwa członkowskie został ustalony w 1983 r. Stanowi on podstawę względnej stabilności – zasady ustanowionej rozporządzeniem podstawowym dotyczącym wspólnej polityki rybołówstwa. Uważamy, że preferencje haskie stoją w sprzeczności z zasadą względnej stabilności.”

OŚWIADCZENIE KOMISJI

w sprawie homarca, 8c, FU 25 i 9a, FU 26 i FU 27

„W 2022 r. Komisja skierowała do ICES pytanie, czy należy prowadzić połowy wskaźnikowe homarca w rejonie ICES 8c, jednostce funkcjonalnej (FU) 25 oraz rejonie 9a, FU 26 i FU 27, a jeśli tak, to na jakich warunkach. ICES poinformowała Komisję, że połowy wskaźnikowe nie są już jej potrzebne do oceny tych stad, i stwierdziła, że uznaje się, iż wielkość biomasy tych stad jest niższa niż B_{lim} . W pierwszym kwartale 2023 r. Komisja zwróci się do ICES o poinformowanie, jaki poziom połowów umożliwiłby państwom członkowskim kontynuowanie serii danych zależnych od połowów dotyczących połowów homarca w rejonie 8c, jednostce funkcjonalnej (FU) 25 i rejonie 9a oraz jednostce funkcjonalnej 26 i 27, z myślą o zapewnieniu lepszego wkładu w opinie naukowe.”

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE KOMISJI I PORTUGALII

w sprawie informacji naukowych dotyczących morlesza bogara w obszarze 10

„Portugalia zobowiązuje się do przekazania ICES odpowiednich najbardziej aktualnych i kompletnych danych naukowych dotyczących morlesza bogara w podobszarze ICES 10 (Płycizna Azorska) uzyskanych w wyniku połowów przy użyciu sznurów haczykowych dennych, tak aby dane te można było wykorzystać do określenia wskaźnika rozwoju stada stosowanego przez ICES. Jeżeli i gdy Portugalia przekaze ICES takie nowe dane, Komisja zwróci się do ICES o rozważenie opracowania zaktualizowanej opinii uwzględniającej te nowe dane w 2023 r.”

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE KOMISJI I PORTUGALII

w sprawie informacji naukowych dotyczących soli w obszarach 8cde, 9 i 10

„Portugalia zobowiązuje się do przekazania ICES kompletnych danych naukowych dotyczących *Solea senegalensis* i *Pegusa lascaris* w wodach atlantyckich wokół Półwyspu Iberyjskiego (podobszar ICES 9), niezależnie od tych danych, które już przekazuje w odniesieniu do *Solea solea*. Wystarczające dane naukowe umożliwiłyby przeprowadzanie ocen również w odniesieniu do *Solea senegalensis* i *Pegusa lascaris*. Obecnie wszystkie gatunki soli są objęte łącznym TAC dla gatunków soli w rejonach 8cde, podobszarach 9 i 10 (południowa część Zatoki Biskajskiej, wody atlantyckie wokół Półwyspu Iberyjskiego oraz Płycizna Azorska), a ICES przedstawia opinię dotyczącą MSY dla *Solea solea* w rejonach 8c i 9a, natomiast w odniesieniu do pozostałych dwóch gatunków nie wydaje żadnej opinii. Jeżeli i gdy Portugalia przekaze ICES takie nowe dane, Komisja zwróci się do ICES o rozważenie opracowania opinii w odniesieniu do wszystkich istotnych stad soli w południowej części Zatoki Biskajskiej, w wodach wokół Półwyspu Iberyjskiego i Płyciznie Azorskiej.”

OŚWIADCZENIE KOMISJI

w sprawie opinii naukowych dotyczących soli w obszarach 8a i 8b

„Komisja zauważa, że w swojej opinii na 2023 r. ICES zgłosiła spadek śmiertelności połowowej soli w rejonach ICES 8a i 8b (Zatoka Biskajska) w roku pośrednim 2022 oraz że ICES w ostatnich latach skorygowała w górę dane dotyczące rekrutacji. Komisja przypomina również, że ICES po raz ostatni ustaliła wartość odniesienia dla tego stada w 2013 r.

Na podstawie powyższych ustaleń Komisja zamierza: (i) zwrócić się do ICES z pytaniem, czy w oparciu o najnowsze badania można stwierdzić, że dynamika stada soli uległa zmianie; oraz (ii) zwrócić się do ICES o rozważenie, czy na podstawie systemu ustalania priorytetowych wartości odniesienia ICES solę w Zatoce Biskajskiej można uznać za wartość odniesienia. W kontekście ustalania tej ewentualnej wartości odniesienia Komisja będzie również zachęcać ICES do: (i) rozważenia nowych dostępnych modeli i uwzględnienia nowych informacji na temat długości w momencie osiągnięcia dojrzałości płciowej; (ii) zbadania czynników środowiskowych, które mogą mieć wpływ na rekrutację i naturalną śmiertelność.”

ZOBOWIĄZANIE FRANCJI I HISZPANII

w odniesieniu do połowów labraksa w Zatoce Biskajskiej

„Francja i Hiszpania z zadowoleniem przyjmują dobry stan stada labraksa (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 8a i 8b (Zatoka Biskajska) oraz odpowiedzialne środki wdrożone na szczeblu krajowym.

Biorąc pod uwagę, że wartość MSY została ustalona przez ICES na poziomie 3398 ton, Francja zobowiązuje się do utrzymania swojego krajowego systemu zarządzania w 2023 r.”

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE KOMISJI I BELGII

w sprawie ewentualnego wsparcia belgijskiej floty rybackiej do połowów płastugokształtnych

„Ze względu na znaczne ograniczenie uprawnień do połowów gładzicy w Kanale Bristolskim (7FG) na 2023 r. Komisja i Belgia zbadają, w obrębie istniejących ram prawnych, możliwości wykorzystania odpowiedniego i właściwego wsparcia, w tym wsparcia finansowego, dla odnośnej belgijskiej floty połowiącej ryby płastugokształtne.”

OŚWIADCZENIE NIEMIEC, HISZPANII, FRANCJI, POLSKI I PORTUGALII

w sprawie dorsza atlantyckiego wokół Svalbardu

„Niemcy, Hiszpania, Francja, Polska i Portugalia ubolewają, że Norwegia nie przestrzega porozumienia politycznego z kwietnia 2022 r. między UE a Norwegią, ponieważ nie ustala dla UE kwoty dorsza atlantyckiego w wodach Svalbardu, która odpowiadałaby historycznym prawom UE i udziałowi UE w tym stadzie. Wyżej wymienione państwa członkowskie przypominają o swoich długoletnich historycznych prawach połowowych w obszarze Svalbardu, objętych traktatem paryskim z 1920 r. Wzywają Norwegię do pełnego poszanowania praw i interesów UE i jej państw członkowskich w Svalbardzie, w tym praw połowowych.

Wyżej wymienione państwa członkowskie zwracają się do Norwegii i Komisji o szybkie przeprowadzenie konsultacji w celu ustanowienia pełnej kwoty UE na 2023 r. nie później niż w marcu 2023 r. Przypominają również, że w 2021 r. ze względu na postoje połowowe wprowadzone przez Norwegię nie można było dokonać połowu łącznie 5143 ton unijnej kwoty dorsza atlantyckiego w norweskiej wyłącznej strefie ekonomicznej. Państwa członkowskie wyrażają rozczarowanie faktem, że Norwegia nie udostępniła jeszcze tej ilości UE w ramach dwustronnej wymiany na 2023 r. Kwestia ta powinna zostać rozwiązana jak najszybciej.

Niemcy, Hiszpania, Francja, Polska i Portugalia doceniają, że Komisja jest gotowa do szybkich konsultacji z Norwegią w powyższych kwestiach.”

OŚWIADCZENIE FRANCJI

w sprawie przydziału zdolności w zakresie hodowli tuńczyka błękitnopłetwego

„Stosowanie oceny strategii zarządzania w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, o której zadecydowano na 23. nadzwyczajnym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantycznego, umożliwiło zwiększenie uprawnień do połowów przydzielonych Unii Europejskiej z 19 311 ton w 2022 r. do 21 503 ton na lata 2023–2025. Aby poradzić sobie z wynikającym z tego wzrostem podaży i przyczynić się do pozycjonowania swojego sektora na rynkach międzynarodowych, Francja uważa, że powinna nabyć zdolności w zakresie hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego proporcjonalnie do swoich uprawnień do połowów. Francja jest gotowa współpracować z Komisją i państwami członkowskimi w celu uzyskania tej zdolności zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa.”

OŚWIADCZENIE IRLANDII

w sprawie uzgodnienia przyjętego na zeszłomiesięcznym posiedzeniu ICCAT wieloletniego planu zarządzania tuńczykiem błękitnopłetwym

„Irlandia z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie na zeszłomiesięcznym posiedzeniu ICCAT nowego wieloletniego planu zarządzania tuńczykiem błękitnopłetwym i zauważa, że kwota UE na lata 2023–2025 wynosi obecnie 21,503 tony oraz że Zjednoczone Królestwo, obecnie uznawane za umawiającą się stronę, otrzymało całkowity przydział w wysokości 63 ton.

Irlandia uważa, że jeżeli istnieje możliwość przydziału dla Zjednoczonego Królestwa, to istnieje równie mocny argument za przydzieleniem Irlandii, jako państwu członkowskiemu UE, części kwoty UE umożliwiającej ukierunkowane połowy, biorąc pod uwagę obfitość tuńczyka błękitnopłetwego w wodach wokół Irlandii.”

OŚWIADCZENIE RADY I KOMISJI

w sprawie przeniesienia kwoty makreli z 2022 r. na 2023 r.

„Komisja i Rada odnotowują, że w 2022 r. w UE istnieje nieprzydzielona kwota 12 460 ton. Bez uszczerbku dla dyskusji na temat wewnętrznego przydziału makreli Rada i Komisja będą nadal analizować wszystkie możliwości, tak aby UE była w stanie wykorzystać całą swoją kwotę dla makreli.”

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE KOMISJI ORAZ AUSTRII, CHORWACJI, CYPRU, REPUBLIKI CZESKIEJ, ESTONII, FINLANDII, GRECJI, IRLANDII, LITWY, LUKSEMBURGA, MALTY, NIEMIEC, PORTUGALII, RUMUNII, SŁOWACJI I WĘGIER

w sprawie wzmocnienia odbudowy zasobów węgorza europejskiego

„Uznając, że pomimo wysiłków podejmowanych na szczeblu unijnym i międzynarodowym stan stada węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) pozostaje na poziomie krytycznym, co potwierdzono w najnowszej opinii ICES z 3 listopada 2022 r.;

Odnotowując, że z punktu widzenia stanu ochrony węgorz europejski został ponownie oceniony przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) jako krytycznie zagrożony, oraz przypominając, że gatunek ten jest wymieniony w Europejskiej czerwonej księdze ryb słodkowodnych, dodatku II do Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), dodatku II do konwencji o ochronie gatunków wędrownych (CMS), wykazie gatunków zagrożonych do Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru północno-wschodniego Atlantyku (OSPAR) oraz załączniku III do Protokołu do konwencji barcelońskiej; Uznając, że rekrutacja węgorza, choć obecnie stabilna, pozostaje na historycznie niskim poziomie i nie wykazuje żadnych szczególnych oznak poprawy, że stabilizacja stada została prawdopodobnie wsparta zmniejszeniem nakładu połowowego w wielu państwach członkowskich, że odbudowa stada jest celem długoterminowym, który wymaga bardziej kompleksowego rozwiązania problemu ucieczki tarlaków, w szczególności poprzez odbudowę siedlisk i poprawę łączności rzecznej, a także ograniczenie eksploatacji stada;

Uznając, że śmiertelność węgorza jest spowodowana różnorodnymi rodzajami presji, takimi jak obecność elektrowni wodnych i pompowni oraz innych barier w rzekach, utrata i degradacja siedlisk, połowy przemysłowe i rekreacyjne na wodach morskich, przybrzeżnych i śródlądowych, zanieczyszczenia, choroby, drapieżniki i zmiana klimatu;

Przypominając o zobowiązaniach podjętych już w ramach wspólnej deklaracji w sprawie wzmocnienia odbudowy węgorza europejskiego (Komisja i państwa członkowskie) uzgodnionej na posiedzeniu Rady AGRIFISH w grudniu 2017 r., zalecenia GFCM/42/2018/1 w sprawie wieloletniego planu zarządzania węgorzem w Morzu Śródziemnym, zmienionego zaleceniem GFCM/45/2022/1, deklaracji ministerialnej z konferencji „Our Baltic” (Nasz Bałtyk) i Bałtyckiego planu działania HELCOM, zalecenia OSPAR 2014/15 w sprawie dalszej ochrony i zachowania węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*), wspólnego działania CMS dotyczącego węgorza europejskiego oraz konkluzji Rady w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030;

Odnotowując, że państwa członkowskie już podejmują wysiłki na rzecz odbudowy/odtworzenia stada węgorza europejskiego oraz że powstrzymano gwałtowny spadek stanu tego stada, które jednak utrzymuje się na historycznie niskim poziomie;

Odnotowując, że w przeprowadzonej przez Komisję ocenie rozporządzenia w sprawie węgorza, popartej zewnętrznym badaniem oceniającym, stwierdzono w 2020 r., że wdrażanie rozporządzenia w sprawie węgorza wymaga poprawy i postawienia ambitniejszych celów, z większym naciskiem na skutki niezwiązane z rybołówstwem, oraz że w kontekście tej oceny w państwach członkowskich zidentyfikowano dobre praktyki w zakresie ochrony węgorza i zarządzania nim;

Odnotowując, że nie ma ogólnych postępów w realizacji celu rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 ustanawiającego środki służące odbudowie stada węgorza europejskiego (tzw. rozporządzenia w sprawie węgorza), co potwierdziła ICES w swojej opinii z 30 maja 2022 r. w sprawie oceny technicznej postępów we wdrażaniu przez państwa członkowskie ich planów zarządzania węgorzem;

Odnotowując, że istnieją transgraniczne porozumienia między państwami członkowskimi lub ich regionami lub między państwami członkowskimi a państwami trzecimi w sprawie ochrony transgranicznych siedlisk naturalnych węgorza i zarządzania nimi;

Ponownie potwierdzając, że konieczne są pilne działania i dalsze wysiłki w celu zapewnienia odbudowy stada w jego naturalnym zasięgu oraz że należy wzmocnić środki w celu dalszego zmniejszenia śmiertelności węgorza powodowanej przez wszystkie antropogeniczne presje na wszystkich etapach życia węgorza i w celu zwiększenia ucieczki dojrzałych dorosłych węgorzy do otwartego morza na tarło w Morzu Sargassowym;

Mając na uwadze, że w corocznych rozporządzeniach UE ustalających uprawnienia do połowów zostało ustanowione tymczasowe zamknięcie połowów węgorza w wodach Unii obszarów ICES i w Morzu Śródziemnym oraz że uzgodniono przedłużenie tych okresów zamknięcia zgodnie z wzorcami migracji tego gatunku, i zważywszy, że konieczne będzie monitorowanie potencjalnej interakcji z krajowymi planami zarządzania węgorzem;

Odnotowując potrzebę współpracy z państwami trzecimi w całym naturalnym zasięgu węgorza europejskiego w celu zapewnienia kompleksowego i skoordynowanego podejścia do odbudowy stada wśród wszystkich zainteresowanych stron;

Z zadowoleniem przyjmując decyzję GFCM, by do 2023 r. opracować i wdrożyć długoterminowy plan zarządzania węgorzem europejskim w Morzu Śródziemnym wraz z państwami nienależącymi do UE, i podkreślając, że UE zobowiązała się do przedstawienia wniosku w tej sprawie na sesji rocznej GFCM w 2023 r.;

Rozumiejąc, że odbudowa węgorza europejskiego będącego gatunkiem wędrownym i długo żyjącym wymaga bardziej kompleksowego podejścia i szeroko zakrojonych środków we wszystkich siedliskach węgorza i we wszystkich fazach cyklu życia węgorza od węgorza szklatego przez węgorza żółtego aż do fazy węgorza srebrzystego;

Odnotowując, że w czerwcu 2022 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący prawa o odbudowie przyrody w ramach strategii na rzecz bioróżnorodności 2030, którego celem jest odbudowa zdegradowanych ekosystemów do 2050 r. oraz, między innymi, odbudowa 25 000 km rzek o swobodnym przepływie oraz odbudowa niektórych siedlisk na przybrzeżnych i śródlądowych obszarach podmokłych, w lagunach i ujściach rzek;

Odnosząc, że na początku 2023 r. Komisja zamierza omówić we współpracy z państwami członkowskimi sposoby wzmocnienia wdrażania ich krajowych planów zarządzania węgorzem, środków przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie węgorza i odpowiednich przepisów;

Odnosząc, że w zależności od działań, które mają zostać podjęte, podejście oparte na współpracy obejmuje wsparcie finansowe za pośrednictwem różnych instrumentów finansowania środków ochrony wspierających szerszą ochronę różnorodności biologicznej z korzyścią dla odbudowy stada węgorza europejskiego, w tym odbudowy rzek i usuwania barier (LIFE, „Horyzont Europa”, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów, EFMRA i InvestEU).

Wyrażają zgodę na wzmocnienie ochrony stada węgorza europejskiego (Anguilla anguilla)

W tym celu:

1. Komisja oraz Austria, Chorwacja, Cypr, Republika Czeska, Estonia, Finlandia, Grecja, Irlandia, Litwa, Luksemburg, Malta, Niemcy, Portugalia, Rumunia, Słowacja i Węgry uzgadniają niniejszą wspólną deklarację jako wyraz wzmocnionej współpracy na rzecz odbudowy zasobów węgorza europejskiego. Ta wzmocniona współpraca obejmuje środki na rzecz wód śródlądowych i morskich, które mają pomóc w odbudowie stada i jego siedlisk stanowiących podstawę przyszłych zrównoważonych i rentownych połowów i hodowli węgorza.
2. Odnoszące państwa członkowskie zintensyfikują wysiłki na rzecz pełnego wdrożenia swoich planów zarządzania węgorzem i środków przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie węgorza, traktując priorytetowo skuteczne środki ochrony we wszystkich siedliskach w odniesieniu do wszystkich antropogenicznych czynników śmiertelności oraz, w stosownych przypadkach, kładąc większy nacisk na przeciwdziałanie presji w wodach śródlądowych i śmiertelności niezwiązanej z rybołówstwem. Czyniąc to, te państwa członkowskie zacieśnią współpracę między różnymi administracjami krajowymi i regionalnymi odpowiedzialnymi za ustanawianie i wdrażanie środków i działań w celu zapewnienia skoordynowanego i spójnego podejścia do ochrony stada węgorza europejskiego i zarządzania nim.
3. Państwa członkowskie, które nie ustanowiły jeszcze planu zarządzania węgorzem, uczynią to w stosownych przypadkach i bez dalszej zwłoki oraz przedstawią go do połowy 2023 r. do zatwierdzenia przez Komisję.
4. W odniesieniu do transgranicznych i transnarodowych obszarów, na których występują naturalne siedliska węgorza, oraz tam, gdzie jest to właściwe i możliwe, zainteresowane państwa członkowskie ustanowią transgraniczny plan lub transgraniczne plany zarządzania węgorzem i przedstawią je Komisji do przyjęcia.
5. W przypadku gdy krajowe plany zarządzania węgorzem nie osiągną wyznaczonych im celów w zakresie śmiertelności połowowej i ucieczki biomasy, zainteresowane państwa członkowskie zastosują jak najszybciej do swoich połowów węgorza wewnętrzne środki o skutku równoważnym do tych uzgodnionych w rozporządzeniu w sprawie uprawnień do połowów.
6. Odnoszące państwa członkowskie dokonają przeglądu obecnych praktyk zarybiania w celu zapewnienia, aby fundusze publiczne były wykorzystywane do wspierania rzeczywistych środków ochrony, które przyczyniają się do odbudowy węgorza.
7. Odnoszące państwa członkowskie będą w większym stopniu wykorzystywać fundusze UE, w tym na szersze cele związane z różnorodnością biologiczną, z korzyścią dla odbudowy węgorza.
8. Odnoszące państwa członkowskie w stosownych przypadkach poprawią kontrolę połowów węgorza i jeszcze bardziej zintensyfikują swoje wysiłki w zakresie zwalczania nielegalnych połowów węgorza i nielegalnego handlu węgorzami, w szczególności w odniesieniu do węgorza szklistego, a także zapewnią przestrzeganie ograniczeń CITES w handlu międzynarodowym oraz decyzji państw członkowskich UE w sprawie zerowej kwoty wywozu i przywozu węgorza europejskiego. Państwa członkowskie będą kontrolować każdy wyładunek węgorza szklistego.

9. Odnosne państwa członkowskie wzmocnią kontrolę, wdrażanie i egzekwowanie przyjętych środków dotyczących węgorza europejskiego w celu zapewnienia równych warunków działania w całej UE oraz zwalczania nielegalnych połowów i kłusownictwa oraz nielegalnego handlu. Komisja będzie wspierać te państwa członkowskie w tych staraniach, proponując przegląd indywidualnych programów kontroli i inspekcji, które wzmocniłyby poziom kontroli węgorza poprzez docelowe wartości odniesienia dla inspekcji na poziomie 100 % w odniesieniu do połowów węgorza sprowadzonych na brzeg. W tym kontekście Komisja proponuje zmianę decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1986 w sprawie indywidualnego programu kontroli i inspekcji. Ponadto odnosne państwa członkowskie zwiększą poziom kontroli w zakresie nielegalnych narzędzi połowowych na swoich wodach, a także kontroli na rynku i na swoich granicach zewnętrznych, jak również będą – w razie potrzeby – współpracować między sobą, z EFCA i z Europolem, aby za pomocą odpowiednich środków kontroli i egzekwowania powstrzymać nielegalne połowy, kłusownictwo i nielegalny handel. Ponadto unijna grupa ekspertów ds. kontroli rybołówstwa, której przewodniczy Komisja, będzie wykorzystywana jako forum zapewniające przejrzystość w odniesieniu do wyboru okresów zamknięcia przez wszystkie państwa członkowskie.

10. Odnosne państwa członkowskie poprawią jakość i kompletność danych i informacji niezbędnych do wspierania: (i) naukowej oceny stada przeprowadzanej przez właściwe organy naukowe, (ii) sprawozdań z postępu prac wymaganych na mocy art. 9 rozporządzenia w sprawie węgorza, (iii) monitorowania cen rynkowych węgorzy o długości poniżej 12 cm zgodnie z wymogami art. 7 ust. 5 rozporządzenia w sprawie węgorza zgodnie ze wspólną uzgodnioną metodyką UE.

11. Odnosne państwa członkowskie, w granicach swoich struktur instytucjonalnych, będą starały się przedstawiać co trzy lata sprawozdania z postępów we wdrażaniu swoich planów zarządzania węgorzem – przy czym następne takie sprawozdanie ma zostać przedstawione do 30 czerwca 2024 r. – dopóki nie pojawią się solidne dowody naukowe świadczące o oznakach odbudowy populacji węgorza w całej Europie. Sprawozdania powinny być przygotowywane zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie węgorza.

12. Komisja zobowiązuje się, że w przyszłym planie działania na rzecz ochrony zasobów rybnych i ekosystemów morskich wynikających ze strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 uwzględni obawy dotyczące węgorza.

13. W 2023 r. Komisja i zainteresowane państwa członkowskie będą wspierać opracowanie przez GFCM długoterminowego planu zarządzania zasobami węgorza europejskiego i wszystkie powiązane działania. Odnotowując opinię Naukowego Komitetu Doradczego GFCM, że należy zająć się wszystkimi źródłami śmiertelności spowodowanej działalnością antropogeniczną, Komisja i państwa członkowskie będą współpracować w celu opracowania natychmiastowych działań na rzecz poprawy i utrzymania zarówno siedlisk (z priorytetowym uwzględnieniem lagun), jak i szlaków migracyjnych. Komisja i państwa członkowskie będą w szczególności aktywnie uczestniczyć w drugiej fazie programu badawczego GFCM, której celem jest: 1) przeprowadzenie analizy społeczno-gospodarczej proponowanego zamknięcia; 2) wdrożenie standardowego niezależnego od rybołówstwa monitorowania wszystkich etapów życia węgorza w połączeniu z długoterminowymi działaniami w zakresie monitorowania w odniesieniu do danych zależnych od rybołówstwa, z udziałem rybaków; 3) prowadzenie wśród zainteresowanych stron działań w zakresie budowania świadomości; 4) prace nad warunkami systemów rekompensat dla rybaków; oraz 5) prowadzenie badań pilotażowych w kluczowych miejscach. Komisja i państwa członkowskie będą również uczestniczyć w pracach Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji i ułatwiać te prace w zakresie oceny prawidłowego wdrażania okresów zamknięcia przez wszystkie umawiające się strony, przyczyniając się w ten sposób do zapewnienia równych warunków działania.”

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE CYPRU I GRECJI

w sprawie stad ICCAT, programów kontroli i połowów NNN

„Cypr i Grecja wyrażają sprzeciw w związku z niedawnym porozumieniem w ramach ICCAT, w szczególności w sprawie tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym, które przewiduje nieuzasadnione zwiększenie przydziału kwot dla Turcji. Mając na uwadze kontynuację przez tureckie statki rybackie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) działań na Morzu Egejskim i we wschodniej części Morza Śródziemnego, aby skutecznie zwalczać połowy NNN na tym obszarze konieczne jest podejście oparte na należytej staranności oraz większe zaangażowanie Komisji Europejskiej i EFCA, zgodnie z odpowiednimi ramami UE.

W związku z tym niezwykle ważne jest, aby Komisja zapewniła skuteczne wdrożenie przepisów rozporządzenia Rady 1005/2008, które ustanawia kompleksowy i skuteczny wspólnotowy system zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

Ponadto Cypr i Grecja zwracają się do Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) o zapewnienie im dodatkowego specjalnego wsparcia operacyjnego, w tym statków patrolowych, rozmieszczenia statków powietrznych, a także obrazów satelitarnych i odpowiednich szkoleń na potrzeby stosowania technologii nadzoru. Powinno to obejmować wszystkie strefy morskie Cypru, a także sąsiadujące wody pełnomorskie na północy i na północnym wschodzie wyspy.

Cypr i Grecja zwracają się do Komisji o uzgodnienie, że takie dodatkowe środki powinny być realizowane w ramach koordynacji EFCA na rzecz wspólnych planów rozmieszczenia dotyczących Morza Śródziemnego i powinny być opracowane w taki sposób, aby objąć wszystkie strefy morskie obu państw, jak również sąsiadujące wody pełnomorskie, w celu pełnego wdrożenia środków ochrony i zarządzania, a także środków monitorowania, kontroli i zgodności przyjętych przez Międzynarodową konwencję o ochronie tuńczyka atlantyckiego (ICCAT) oraz przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM). Środki te powinny być zgodne z odpowiednimi przepisami prawa międzynarodowego i unijnego oraz powinny mieć na celu promowanie kultury przestrzegania przepisów na rzecz zwalczania połowów NNN oraz na rzecz równych warunków działania.”

OŚWIADCZENIE GRECJI, HISZPANII I PORTUGALII

„Grecja, Hiszpania i Portugalia ubolewają nad brakiem dodatkowego przydziału dla statków tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego z określonych archipelagów w Grecji (Wyspy Jońskie), Hiszpanii (Wyspy Kanaryjskie) i Portugalii (Azory i Madera), co oznacza utratę praw nabytych w 2018 r. w ramach ICCAT, gdy uznano szczególny warunek dotyczący wspomnianych flot. Wzywamy Komisję do znalezienia kompromisowego rozwiązania w celu utrzymania tej dodatkowej kwoty.

Uważamy, że floty te powinny być nadal otrzymywać wsparcie ze strony Unii dla zachowania spójności z jej polityką na różnych forach, na których broni ona tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego flot regionów skrajnie peryferyjnych.”

OŚWIADCZENIE NIDERLANDÓW

„Niderlandy przyjmują do wiadomości wnioski Komisji Europejskiej dotyczący rozporządzenia Rady ustalającego w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb uprawnienia do połowów na 2023 r. mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanawiającego na lata 2023 i 2024 te uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych.

Pomimo naszej zgody na ogólne rozporządzenie aktualne pozostają obawy Niderlandów dotyczące proporcjonalności uwzględnionych środków dotyczących węgorza. Niderlandy zobowiązują się do odbudowy stada węgorza. W związku z tym opracowaliśmy krajowy plan odbudowy węgorza. Zamknięcie na sześć miesięcy połowów węgorza we wszystkich fazach jego życia ma poważne konsekwencje społeczno-gospodarcze. Jednocześnie wpływ na odbudowę stada węgorza będzie ograniczony, ponieważ śmiertelność węgorza jest spowodowana głównie czynnikami niezwiązanymi z rybołówstwem.

Niderlandy opowiadają się za proporcjonalnym i całościowym podejściem poprzez wzmocnienie rozporządzenia w sprawie węgorza. W ten sposób można uwzględnić wszystkie czynniki śmiertelności oraz aspekty społeczno-gospodarcze.”

OŚWIADCZENIE DANII, FRANCJI, GRECJI, HISZPANII, NIDERLANDÓW, POLSKI, SZWECJI I WŁOCH w sprawie węgorza

„Wynik porozumienia politycznego w sprawie uprawnień do połowów węgorza na 2023 r. będzie miał poważny wpływ na duński, francuski, grecki, hiszpański, niderlandzki, polski, szwedzki i włoski sektor rybołówstwa i akwakultury. Dania, Francja, Grecja, Hiszpania, Niderlandy, Polska, Szwecja i Włochy prowadzą tradycyjne łodziove połowy węgorza na małą skalę przy użyciu narzędzi połowowych o niewielkim wpływie, odbywające się na wodach morskich oraz w wodach przejściowych i przyległych wodach słonawych. Biorąc pod uwagę krytyczny stan stada węgorza europejskiego, konieczne są odpowiednie długoterminowe działania na wszystkich etapach cyklu życia węgorza i na wszystkich obszarach. Odbudowa stada węgorza europejskiego jest wspólną odpowiedzialnością, która wymaga działań zarówno na szczeblu regionalnym, jak i na całym obszarze występowania węgorza europejskiego, tak aby działania te przyniosły pozytywne skutki. W przypadku Danii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Niderlandów, Polski, Szwecji i Włoch ważne jest, aby skuteczne środki ochrony i odbudowy węgorza europejskiego miały charakter ogólnoeuropejski oraz aby wszystkie antropogeniczne czynniki śmiertelności zostały zminimalizowane.

W tym kontekście Dania, Francja, Grecja, Hiszpania, Niderlandy, Polska, Szwecja i Włochy nie uważają, że środki ograniczone do połowów na wodach morskich, przejściowych i przyległych słonawych za pomocą corocznego rozporządzenia mogą być skuteczne w odbudowie stada węgorza europejskiego i w związku z tym opowiadają się za bardziej całościowym i długoterminowym podejściem, takim jak przegląd rozporządzenia w sprawie węgorza europejskiego.

W związku z poważnymi skutkami gospodarczymi dla duńskiego, francuskiego, greckiego, hiszpańskiego, niderlandzkiego, polskiego, szwedzkiego i włoskiego sektora rybołówstwa i akwakultury, których dotyczy przedłużony okres zamknięcia, ponieważ wielu osobom grozi obecnie całkowita utrata dochodów dla siebie i ich rodzin, zwracamy się do Komisji o rozszerzenie możliwości wsparcia finansowego w ramach EFMRA na tych rybaków i przedsiębiorstwa akwakultury.”

Oświadczenie Chorwacji, Francji, Hiszpanii, Malty, Portugalii i Włoch w sprawie unijnego wewnętrznego klucza przydziału tuńczyka błękitnopłetwego

„Chorwacja, Francja, Hiszpania, Malta, Portugalia i Włochy z zadowoleniem przyjmują wynik 23. nadzwyczajnego posiedzenia Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego, które odbyło się w dniach 14–21 listopada 2022 r. i które doprowadziło do zwiększenia unijnej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego na okres trzech lat – 2023–2025.

Znaczne wysiłki podejmowane na przestrzeni lat przez rybaków, polegające na zmniejszeniu wielkości połowów tuńczyka błękitnopłetwego, odegrały istotną rolę w odbudowie tego gatunku. Chorwacja, Francja, Hiszpania, Malta, Portugalia i Włochy uważają, że konieczne jest, aby zwiększoną kwotę tuńczyka błękitnopłetwego przyznano tym rybakom, którzy w przeszłości najbardziej odczuli skutki tych działań w zakresie ochrony. W związku z tym wyżej wymienione państwa członkowskie apelują o to, aby unijny wewnętrzny klucz przydziału tuńczyka błękitnopłetwego pozostał nienaruszony i nieotwarty.”

OŚWIADCZENIE HISZPANII

w sprawie zwiększenia zdolności produkcyjnych w zakresie chowu, hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego

„Uprawnienia do połowów Unii Europejskiej wzrosły z 19 311 ton w 2022 r. do 21 503 ton na lata 2023–2025 w wyniku porozumienia przyjętego na 23. nadzwyczajnym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego, na podstawie oceny strategii zarządzania w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego.

W związku z tym Hiszpania zwraca się o zwiększenie jej zdolności produkcyjnych w zakresie chowu, hodowli i tuczu, proporcjonalnie do zwiększonych uprawnień do połowów, aby móc zaspokoić potrzeby rynku i utrzymać pozycję przemysłu na rynkach międzynarodowych.

Hiszpania jest gotowa współpracować z Komisją i państwami członkowskimi w celu uzyskania tej zdolności zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa.”

OŚWIADCZENIE HISZPANII

w sprawie węgorza

„Hiszpania angażuje się w działania na rzecz odbudowy populacji węgorza, uwzględniając również społeczno-gospodarcze skutki takich środków dla społeczności lokalnych zależnych od tego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego. W związku z tym ubolewamy, że niewielkie połowy niekomercyjne, które odbywają się tylko w jednym z naszych regionów atlantyckich, stanowiące ważne dziedzictwo kulturowe związane z tą tradycją, nie mogły zostać utrzymane, niezależnie od ich niewielkiego wpływu na stado w porównaniu z działalnością handlową lub innymi antropogenicznymi czynnikami śmiertelności, w tym na wodach śródładowych. Przyznajemy jednak, że nie ma to takiego wpływu społeczno-gospodarczego jak połowy komercyjne. Mamy nadzieję, że odbudowa stada w perspektywie długoterminowej umożliwi przywrócenie tej historycznej tradycji.”

Wspólne oświadczenie Komisji i Hiszpanii

w sprawie możliwości wsparcia z Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA) w związku z tymczasowym zaprzestaniem działalności połowowej

„Biorąc pod uwagę przeprowadzoną przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) ocenę dotyczącą zachodniego stada ostroboka (*Trachurus trachurus*) i opinię zalecającą zerowy TAC, Hiszpania uważa, że odbudowa tego stada ostroboka wymaga tymczasowego zaprzestania działalności, oprócz uprawnień do połowów dla tego stada określonych w załączniku I do rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na 2022 r. w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii.

Komisja i Hiszpania zgadzają się, że tymczasowe zaprzestanie działalności kwalifikuje się do finansowania z EFMRA, pod warunkiem że będzie zgodne z warunkami określonymi w art. 21 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiającego Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1004.”
